DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 17. | Katowice, dnia 15 grudnia 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

129.

Usterki przy przyjmowaniu urzędowych przesyłek listowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 25. XI. 1933 r. Nr. PW. 706/226 powiadomiło tut. Dyrekcję Poczt i Telegrafów, że niektóre władze i urzędy, uprawnione do uiszczania opłaty pocztowej za urzędowe przesyłki listowe zapomocą specjalnych znaczków opłaty, na wysyłanych przesyłkach listowych, albo wogóle żadnych nie umieszczają napisów, albo też umieszczają napisy, nieodpowiadające charakterowi przesyłki i niezgodne z przepisami, zawartemi w §§ 5 i 7 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P i T. Nr. 18 poz. 74) i w §§ 4, 11 ust. 4 i § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 poz. 112). W szczególności na urzędowych przesyłkach listowych są np. umieszczane następujące nieprawidłowe napisy: „Sprawa urzędowa — opłata pocztowa ryczałtowana" lub „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej" i t. p.

Stwierdzono również, że przesyłka listowa, wysłana pod adresem lekarza powiatowego z doniesieniem o chorobie zakaźnej opatrzona była napisem: Opłata pocztowa ryczałtowana — Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 16 z 11. V. 1925 r." — mimo, że dotyczące przepisy o ry-

czałtowaniu opłat za urzędowe przesyłki listowe zostały już dawniej uchylone i w myśl art. 24 pkt. 1a) ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20 z r. 1933 poz. 84) doniesienia o chorobach zakaźnych są wolne od opłat pocztowych.

Zdarzają się również wypadki, że urzędowemi znaczkami są opłacane przesyłki listowe, wysyłane do adresatów, zamieszkałych poza granicami Państwa Polskiego (np. w Szwajcarji, a to wbrew wyraźnym postanowieniom § 12 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 poz. 74).

Fakty powyższe świadczą, że albo podwładny personel nie jest należycie obznajomiony z obowiązującemi przepisami, albo też niedbale wykonuje swoje obowiązki służbowe, gdyż niewątpliwie przesyłki takie przy nadaniu byłyby usterkowane, a tem samem i kierownicy odnośnych władz byliby zmuszeni do wydania w własnym zakresie odpowiednich zarządzeń.

Wobec powyższego poleca się urzędom dokładnie w tej sprawie pouczyć podwładny personel i zwracać uwagę, aby podobne usterki nie miały więcej miejsca.

Urzędy nadzorcze mają pouczyć podwładne agencje i zwracać uwagę na przesyłki nadawane w agencjach, a przechodzące przez odnośne urzędy.

Zwraca się uwagę, że Dyrekcja Poczt i Telegrafów w razie powtórzenia się podobnych usterek winnych będzie pociągała do odpowiedzialności służbowej.

No. P. P. 40 z dnia 28. XI. 1933 r.

130.

Paczki tytoniowe nadawane przez fabryki wyrobów tytoniowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28. XI. 1933 r. Nr. PW.-114/12 wyjaśnia się, iż paczki tytoniowe za opłatą, określoną w § 8 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2. maja 1933 r. o paczkach tytoniowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 12 poz. 51), mają prawo nadawać tylko te koncesjonowane przedsiębiorstwa hurtowej i detalicznej sprzedaży, które są wymienione w przepisach wykonawczych do § 6 powołanego wyżej rozporządzenia.

Fabryki Wyrobów Tytoniowych, jako też Zakłady Sprzedaży wyrobów tytoniowych tego prawa nie posiadają i winny za nadawane paczki z wyrobami tytoniowemi opłacać normalne stawki taryfowe, wymienione w rozdziale V poz. 1 taryfy pocztowej (Dz, Urz. Min. P. i T. Nr. 14 z roku 1933 poz. 62).

No. P. P. 40 z dnia 30. listopada 1933 r.

131.

Przesyłki nadawane przez Pocztowe Przysposobienie Wojskowe.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 25. XI. 1933 r. No. PW. 501/109/33 zawiadamia się, iż:

1) Pan Minister Poczt i Telegrafów zezwolił Zarządowi Głównemu Pocztowego Przysposobienia Wojskowego w Warszawie, Zarządom Okręgowym i Oddziałom Pocztowego Przysposobienia Wojskowego w Polsce na przesyłanie korespondencji za pośrednictwem poczty, we wzajemnem komunikowaniu się, jako służbowej — wolnej od opłaty pocztowej.

Przesyłki takie winne być opatrzone na stronie adresowej nazwą wysyłającego Przysposobienia Wojskowego, odciskiem pieczęci, numerem dziennika czynności lub znakiem akt oraz klauzulą: Sprawa służbowa — wolna od opłaty pocztowej" i winne być nadawane w urzędzie pocztowym przy okienku zapomocą pocztowej książki nadawczej.

Natomiast dla listów zwykłych, wysyłanych przez wyżej wymienione instytucje pod adresem instytucyj państwowych i prywatnych tudzież swych członków oraz osób, nie należących do Pocztowego Przysposobienia Wojskowego, Pan Minister Poczt i Telegrafów przyznał ulgową opłatę w wysokości 10 groszy od każdego zwykłego listu bez względu na wagę, najwyżej jednak do 500 gramów.

Przypadająca ulgowa opłata winna być uiszczona gotówką przy każdorazowem nadawaniu tych przesyłek w urzędzie pocztowym

zapomocą pocztowej książki nadawczej, prowadzonej przez kalkę, do której ma być wpisana sumarycznie ilość każdorazowo nadawanych przesyłek.

Nadawane przesyłki muszą być zaopatrzone na stronie adresowej napisem lub nadrukiem: „Opłata uiszczona gotówką" — Rozp. Min. P. i T. Nr. PW. 501/109/33 r.

Przesyłanie korespondencji na powyższych warunkach może być uskuteczniane aż do odwołania.

Ulga powyższa dotyczy przesyłek przeznaczonych dla adresatów, zamieszkałych w kraju, przesyłki zaś przeznaczone zagranicę, podlegają normalnej taryfowej opłacie w obrocie zagranicznym.

2) Zainteresowane urzędy nadawcze pobraną opłatę pocztową mają zaliczać w wykazie opłat pocztowych gotówką z powołaniem się na numer i datę zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

No. P. P. 41 z dnia 28 listopada 1933 r.

132.

Protestowanie weksli przez posłańców w agencjach pocztowo-telegraficznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem Nr. P. W. 102/30 z dnia 3. XI. 1933 r. oznajmiło, iż w myśl postanowień, zawartych w § 15 pkt. 1 przepisów wykonawczych w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z r. 1931 poz. 25), przedstawianie dłużnikom do zapłaty weksli, jako też dokonywania protestów tych weksli z powodu niezapłacenia, może odbywać się także przez nieetatowych funkcjonarjuszów pocztowych, w danym wypadku przez posłańców agencyj pocztowych.

W razie jeżeli posłaniec ma pismo nieczytelne lub pisze błędnie winien ograniczyć się tylko do dokonywania protestów, sporządzenia zaś protestu winien dokonać agent pocztowy przy zastosowaniu się do postanowień, zawartych w § 30 pkt. f, powołanych wyżej przepisów.

No. P. K. 40 z dnia 10 listopada 1933 r.

133.

Doręczanie pism Państwowego Banku Rolnego w postępowaniu egzekucyjnem.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 4. XII. 1933 r. No. PW. 104/54 wyjaśnia się, że w myśl art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o wykonywaniu egzekucji z nieruchomości przez Państwowy Bank Rolny (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 768), Państwowy Bank Rolny ma prawo prowadzić we własnym zakresie egzekucje z nieruchomości przez ich przymusową sprzedaż, a w myśl art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia do doręczeń, dokonywanych przez pocztę i urzędy gminne stosuje się przepisy o doręczaniu pism sądowych.

Stosownie do powyższego należy zatem do pism Państwowego Banku Rolnego i jego oddziałów, wysyłanych w postępowaniu egzekucyjnem — podobnie, jak do pism towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych w postępowaniu egzekucyjnem — stosować postanowienia o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem, zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 30 września 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 poz. 112) z uwzględnieniem wyjaśnień, podanych urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym do wiadomości w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 2 z 1933 r. poz. 13 oraz postanowień § 31 pkt. 5 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej — część ogólna (II. P. 4), w myśl których Państwowy Bank Rolny i jego oddziały, jako instytucja wykazana pod poz. 12 odnośnego spisu, uprawniony jest do nadawania swych przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Równocześnie poleca się urzędom i agencjom p. t. poczynić odpowiednie zmiany w tut. zarządzeniu No. P. P. 10 z dnia 4. II. 1933 (Dz. Zarządzeń Dyr. P. i T. Nr. 2 z 1933 poz. 13 ustęp 2) w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30. IX. 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 23 z 1933 poz. 112)

o ile takich zmian jeszcze urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne nie przeprowadziły.

No. P. P. 20 z dnia 6 grudnia 1933 r.

134.

Opłacanie przesyłek nielotniczych znaczkami lotniczemi.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5. XII. 1933 r. No. P. W. 100/92 wyjaśnia się, że § 3 przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 lutego 1927 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 7 z 1927 r. poz. 25) wyraźnie głosi, że znaczki lotnicze umieszczone na przesyłkach nielotniczych uważa się za nieważne.

Wobec tego przesyłki nielotnicze, na których nalepiono znaczki lotnicze należy uważać za nieopłacone.

No. P. P. 40 z dnia 7. XII. 1933 r.

135.

Opłata reklamacyjna za żądanie wypłaty kwoty z niedoręczalnego przekazu.

Reskryptem z dnia 13 listopada b. r. Nr. P. W. 113/108 Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia, iż pobieranie opłaty reklamacyjnej za pisemne żądanie wypłaty kwoty z przekazu niedoręczalnego, odesłanego do I. K. R., jest nieuzasadnione, w myśl bowiem § 359 ordynacji pocztowej (II. P. 3) osoba uprawniona do podjęcia kwoty z przekazu niedoręczalnego uiszcza tylko taryfową opłatę przekazową i ewentualnie opłatę za doręczenie.

Za żądanie pisemne wypłaty kwoty z przekazu niedoręczalnego, odesłanego do I. K. R. nie przewiduje żadnej opłaty ani § 359 ordynacji pocztowej, ani też taryfa pocztowa.

Taryfowe opłaty reklamacyjne winny być pobierane w wypadkach, przewidzianych w § 369 ordynacji pocztowej (II. P. 3).

No. P. K. 200 z dnia 15. XI. 1933 r.

136.

Raport kasowy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów pragnie być poinformowane o stanie zapasów gotówki w urzędach pocztowych i agencjach w poszczególnych dniach okresu od 26-go każdego miesiąca do dnia 10-go włącznie miesiąca następnego.

W tym celu zarządza się, co następuje:

Urzędy pocztowe sporządzać będą w czasie od 26-go każdego miesiąca do dnia 10-go włącznie miesiąca następnego „Raporty kasowe" wedle dołączonego wzoru, oddzielnie za czas od 26-go do końca danego miesiąca, od 1-go do dnia 5-go i od 6-go do dnia 10-go.

Raporty te muszą być bezwarunkowo sporządzane każdego dnia, po zakończeniu godzin kasowych i uzgodnieniu ogólnego rachunku miesięcznego oraz rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O. a następnie w dniu ostatnim miesiąca, w dniu 5-ym i 10-ym wysłane w osobnej kopercie najbliższem połączeniem pocztowem do Wydziału Rachunkowego Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

W kolumnie 2, 3, 4 i 5-ej przychodów raportu kasowego wpisuje się dzienne wpływy budżetowe z § 1, § 2, § 3 oraz § 5-go (rozdział 3) w kolumnie 6-ej przychodów wszelkie inne wpływy a w kolumnie 7-ej wszelkie wpływy przechodnie wraz z dotacjami pobranemi z gotówki P. K. O.

Oczywista rzecz w kolumnie 5-ej przychodów wpisuje się tylko rzeczywisty dochód budżetowy, t. j. 20% z opłat radjofonicznych oraz opłaty kancelaryjne.

W kolumnie ostatniej przychodów zamieszcza się sumę łączną przychodów wraz z początkowym zapasem gotówki z obrotów pocztowych (kolumna 1).

W rozchodach raportu kasowego wpisuje się: w kolumnie 1-ej sumy wypłaconych list płac, w kolumnie 2-ej wszelkie inne rozchody budżetowe a w kolumnie 3-ej wszelkie wypłaty przechodnie wraz z dotacjami, udzielanemi na potrzeby P. K. O.

Po zapisaniu do kolumny 4-ej pozostałego zapasu kasowego z obrotów pocztowych

Urząd pocztowy (agencja) w .... Wzór.

RAPORT KASOWY

za czas od .... do 193

Przychody

Dzień	1 Początkowy zapas kasowy		2 Opłaty pocztowe		3 Opłaty telegraf.		4 Opłaty telefon.		5 Opłaty radjotelefon.		6 Inne wpływy budżetowe		7 Wszelkie wpływy przechodnie		8 Razem	
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
26	1.208	50														
27	480															
28	900															
29	1.712															
30	837	20														
31	640															
Razem	1.208	50														

Rozchody

Dzień	1 Uposażenia z list płac		2 Inne wydatki budżetowe		3 Wszelkie rozchody przechodnie		4 Końcowy zapas kasowy		5 Razem		6 Nieodesłane nadmiary i zasiłki: z obrotu pocztow.		7 Nieodesłane nadmiary i zasiłki: z obrotu P. K. O.		8 Końcowy zapas kasowy z obrotów P. K. O.		9 Gotówka, którąby można odesłać do B. Polskiego	
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
26							480											
27							900											
28							1.712											
29							837	20										
30							640											
31							1.308											
Razem							1.308											

sumuje się kolumny 1, 2, 3 i 4 i łączną sumę tych kolumn zamieszcza się w kolumnie 5-ej rozchodów,

W kolumnie 6-ej rozchodów zamieszcza się kwoty sformowanych już i do wysyłki przeznaczonych nadmiarów i zasiłków kasowych z obrotów pocztowych, t. j. takich, które zostały już w danym dniu zaliczone w rozchodach kasy (w ogólnym rachunku miesięcznym, a temsamem i w kolumnie 3-ej rozchodu raportu) lecz z powodu warunków połączenia pocztowego zalegają jeszcze w tym dniu w urzędzie pocztowym i będą odesłane w ciągu nocy.

To samo dotyczy nieodesłanych nadmiarów i zasiłków kasowych z obrotów P. K. O., które wypisuje się w kolumnie 7-ej rozchodów.

Znajdujący się w kasie zapas gotówki z obrotów P. K. O. wpisuje się do kolumny 8-ej rozchodów.

Kolumnę 9-tą rozchodów wypełniają tylko urzędy zbiorcze, które nadmiary odsyłają do miejscowego oddziału Banku Polskiego, inne urzędy pocztowe kolumny tej nie wypełniają, ponieważ nadmiarów swoich nie odsyłają bezpośrednio do Banku Polskiego a tylko pośrednio, t. j. za pośrednictwem urzędu zbiorczego, nieodesłane zaś nadmiary lub zasiłki bez względu na to, czy przeznaczone są dla Banku Polskiego, czy tylko dla urzędu zbiorczego wykazują zależnie od rodzaju obrotów bądź w kolumnie 6-ej bądź też w kolumnie 7-ej rozchodów raportu.

W kolumnie tej zamieszczają urzędy zbiorcze sumę tej gotówki, która zasadniczo już mieści się w kolumnie 4-ej lub 8-ej a którą w godzinach popołudniowych mogłyby urzędy zbiorcze odesłać w formie nadmiaru do Banku Polskiego, gdyby kasy tegoż Banku przejmowały nadmiary również w godzinach popołudniowych do końca godzin kasowych urzędu zbiorczego.

W przedziałce poziomej „Razem" wpisuje się sumy we wszystkich kolumnach raportu z wyjątkiem kolumny 1-ej przychodów, gdzie zamiast sumy wypisuje się początkowy zapas gotówki w 1-szym dniu pentady oraz kol. 4-ej rozchodów gdzie zamiast sumy wypisuje się zapas końcowy z ostatniego dnia pentady.

Suma kolumny 8-ej przychodów musi się równać sumie kolumny 5-ej rozchodów raportu. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 26. XII. 1933 r. — aż do odwołania.

Nr. RKo 10 z dnia 9. XII. 1933 r.

137.

Dozwolone zapasy w gotówce.

Celem ograniczenia do granic możliwości zapasów gotówki, spoczywającej w urzędach pocztowych na wypłaty w dniu następnym zarówno z obrotów pocztowych jak i z obrotów Pocztowej Kasy Oszczędności — koniecznem jest, ażeby urzędy pocztowe udzielające zasiłków (zasilające) poinformowane były w ciągu dnia, jaką gotówkę rezerwować muszą w danym dniu na zaspokojenie zapotrzebowań zasiłków, a jaką sumę mogą, po pokryciu własnych potrzeb odesłać w formie nadmiaru kasowego.

Zdarzyć się bowiem może, iż urząd zasilający w przewidywaniu zgłoszeń o zasiłki zarezerwuje na wszelki wypadek pewną sumę, której w rzeczywistości nie zużyje, na wypłatę zasiłków i suma ta zupełnie niepotrzebnie powiększy stan zapasu kasowego.

Zarządza się przeto, ażeby urzędy i agencje pocztowe przed wysłaniem zapotrzebowania na zasiłek zawiadamiały w krótkiej drodze (telegraficznie a gdzie niema telegrafu telefonicznie) urząd zasilający **jaknajwcześniej** o sumie potrzebnego zasiłku. Zaniechanie takiego zawiadomienia — może być przyczyną, iż urząd zasilający nie będzie mógł zrealizować pisemnego zamówienia zasiłku z powodu braku gotówki.

Urzędy zasilające powinny przygotować na wypłatę zasiłków odpowiedni zapas gotówki tylko w takiej wysokości i dla tych urzędów pocztowych i agencyj, które nadesłały zawiadomienia drogą telegraficzną lub telefoniczną — oraz gotówkę potrzebną dla agencyj nieposiadających telegrafu ani telefonu.

Agencje pocztowe bez telegrafu i telefonu wysyłają zawiadomienia o potrzebie zasiłku drogą normalną t. j. na podstawie pisemnego zapotrzebowania, które jednakowoż powinno być wysłane jak najwcześniej do urzędu zasilającego.

Zawiadomienia telegraficzne i telefoniczne traktować mają urzędy zasilające jako **zapotrzebowania zasiłku** nadesłane drogą telegraficzną.

Pozostałą gotówkę po uwzględnieniu własnych potrzeb winny urzędy zasilające niezwłocznie odesłać w formie nadmiaru kasowego do urzędów zbiorczych.

Urzędy zbiorcze, będące zarazem urzędami zasilającemi w razie otrzymania zgłoszeń o zasiłki na większą sumę łączną, aniżeli wynosi rozporządzalna gotówka — winny skorzystać z otrzymanych przesyłek pieniężnych, zawierających nadmiary kasowe, przeznaczane dla oddziałów Banku Polskiego a dopiero wówczas, gdyby to nie wystarczało — powinny zwrócić się do oddziału Banku Polskiego o zasiłek na brakującą sumę.

Dyrekcja zauważyła, iż pomimo wydanych zarządzeń, niektóre urzędy zatrzymują z końcem dnia jeszcze zbyt wysokie zapasy gotówki w stosunku do swoich wypłat.

Wobec powyższego poleca się zatrzymywać z końcem dnia tylko tyle gotówki, ile potrzeba na wypłaty na dzień następny. Jako zalegające do wypłaty należy uważać tylko te przekazy, które zalegają już w urzędzie a nie te, których nadejścia urzędy się spodziewają. Ponadto mogą urzędy zatrzymać pewne sumy na wypłaty doraźne z książeczek oszczędnościowych P. K. O.

Urzędy i agencje o niedużych dozwolonych zapasach gotówki upoważnia się, ażeby w razie zgłoszenia przez posiadacza książeczek oszczędnościowych P. K. O. o zamiarze podjęcia gotówki w pewnym oznaczonym dniu w trybie t. zw. doraźnym, zgłaszanie takie uwzględniały i postarały się o odpowiedni zapas gotówki na odnośny dzień.

Urzędy posiadające wysokie dozwolone zapasy kasowe w stosunku do swoich wypłat winny wystąpić z wnioskiem o odpowiednie zmniejszenie zapasu. Takie same wnioski mają przedstawiać pp. Inspektorzy okręgowi, na których Dyrekcja nakłada obowiązek dokładnego badania przy rewizjach, czy ustalone zapasy gotówki odpowiadają potrzebom urzędów.

No. P. K. 10 z dnia 5. grudnia 1933 r.

138.

Kierowanie korespondencji przeznaczonej zagranicę.

Wskazówki co do kierowania przesyłek listowych zagranicę podane są w „Podręczniku kierowania przesyłek pocztowych“ z r. 1927 na str. 589—658.

Zmiany dotyczące urzędów wymiany i punktów granicznych są Urzędom znane z aktualnych planów wymiany. Urzędy wymiany winne pouczyć zainteresowany personel, by ten przestrzegał ściśle zasad kierowania w odsyłkach zamkniętych korespondencji do tych krajów, do których zaprowadzono odsyłki, unikając kierowania przesyłek w przechodzie otwartym, zwłaszcza w przechodzie otwartym przez Niemcy.

W Instrukcji o sposobie ustalania danych statystycznych (No. M. P. i T. — P. Z. 830 z 1933 r. (przesłanej wszystkim Urzędom wymiany do No. P. Km. 211 z 30. IX. wzgl. 5. X. b. r. na str. 12—13 szczegółowo wskazany jest sposób kierowania przesyłek w przechodzie otwartym. Stosownie do zawartych tam wskazówek w przechodzie przez Niemcy, kieruje się przesyłki do Luksemburga, Sarry, a ponadto, w razie potrzeby, do Danji, Szwecji i Norwegji. Wobec istnienia szeregu odpraw bezpośrednich do Danji, Szwecji i Norwegji (szczegóły poniżej) znosi się kierowanie przesyłek do tych krajów w przechodzie otwartym. Korespondencję do Luksemburga i Sarry należy kierować wyłącznie do urzędu pocztowego Poznań 3.

Obecnie sporządzane są bezpośrednie odsyłki, przewożone przez Niemcy, do następujących krajów:

do Anglji: z u. p. Gdynia 1, Poznań 3, Warszawa 2 i ambul. Warsz.—Zbąsz. 3, Warsz.—Poznań 13 i Warsz.—Poznań 23,

do Afryki Płd.: z u. p. Poznań 3,

do Argentyny: z u. p. Warszawa 2,

do Belgji: z u. p. Katowice 1, Kraków 2, Łódź 1, Warszawa 2, ambul. 3, 13 i 23 (j. w.),

do Brazylji: z u. p. Warszawa 2,

do Chili: z u. p. Warszawa 2,

do Danji: z u. p. Gdynia 1, Katowice 1, Poznań 3, ambul. 3, 13 i 23 (j. w.)

do Francji: z u. p. Gdynia 1, Katowice 1, Kraków 2, Toruń 2, Łódź 1, Warszawa 2 i amb. 3, 13, 23, 22, 32 i 135,

do Hiszpanji: z u. p. Poznań 3,

do Holandji: z u. p. Katowice 1, Kraków 2, Poznań 3, Warszawa 2, amb. 3, 13 i 23,

do Kanady: z u. p. Kraków 2, Lwów 2, Poznań 3 i Warszawa 2,

do Kuby: z u. p. Warszawa 2,

do Meksyku: z u. p. Warszawa 2,

do Norwegji: z u. p. Poznań 3, amb. 3, 13 i 23

do Peru: z u. p. Warszawa 2,

do Szwajcarji: z u. p. Katowice 1, Kraków 2, Warszawa 2, amb. 3, 13, 23, 22, 32 i 135,

do Szwecji: z u. p. Gdynia 1, Poznań 3, amb. 3, 13, 23,

do Stanów Zjednoczonych Ameryki: z u. p. Kraków 2, Poznań 3 i Warszawa 2,

do Urugwaju: z u. p. Warszawa 2.

Przesyłki zatem do zagranicy winne urzędy nadawcze nie będące urzędami wymiany, kierować do odpowiednich Urzędów wymiany, które skierują je w myśl planu kierowania przesyłek do zagranicy.

No. P. Km. 211 z dnia 18 listopada 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

139.

Pobieranie opłat za wyszukanie Nr. stacji telefonicznej.

Przeprowadzana przez Dyrekcję kontrola opłat telef. wykazała, że niektóre Urzędy (agencje) nie pobierają opłat za wyszukanie Nr. stacji telefonicznej w wypadku gdy chodzi o rozmowę zamówioną przez abonenta lub przy rozmównicy z zapodaniem tylko nazwy abonenta i jego adresu bez podania jednak Nr. stacji telefonicznej, przy której to rozmowie, po wywołaniu centrali do której rzekomo abonent ma być załączony okaże się, że żadamy wogóle niema połączenia telefonicznego.

W związku z powyższem zwraca się Urzędom uwagę na ustęp 1 i 2 § 61 taryfy telefonicznej (Dz. Urz M. P. i Tel. Nr. 14 z 1933 strona 249) na podstawie którego w omawianych wypadkach należy pobierać opłaty za wyszukanie Nr. stacji telefonicznej (kolumna 12 § 17 cytowanej taryfy) bez względu na to czy rozmowa doszła do skutku czy nie, od opłat za wyszukanie Nr. stacji telef. są zwolnione jedynie władze i urzędy państwowe.

Poleca się zatem Urzędom (agencjom) zapoznać się z cytowanemi przepisami i ściśle się do nich stosować.

No. TE. 512 z dnia 30. listopada 1933 r.

140.

Usterki w wypełnianiu dokumentów telef.-telegr.

Przeprowadzona przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, oraz Urzędy kontrolne kontrola opłat telefonicznych i telegraficznych wykazuje, że urzędy i agencje stale popełniają te same usterki formalnościowe, które pomimo prze-

syłania wykazów usterek, nie są usuwane. W związku z powyższem podaje się Urzędom (agencjom) najczęściej powtarzające się, usterki wraz z przytoczeniem odnośnych przepisów z poleceniem szczegółowego zapoznania się z niemi i bezzwłocznego usunięcia:

1) Większa część urzędów i agencyj nie sporządza w dzienniku kasowym przyjętych telegramów, zestawienia telegramów zagranicznych po myśl § 2 poz. 16 strona 16 przepisów rachunkowo-kasowych (X. R. 3) Zestawienie to winno zawierać nazwy krajów do których przyjęto telegramy wymienione w porządku alfabetycznym, ogólną ilość telegramów do poszczególnych krajów oraz ogólną kwotę opłat przypadającą na poszczególne kraje. Sporządzanie wymienionego zestawienia nie obowiązuje jedynie wtedy, gdy w ciągu całego miesiąca nie przyjęto ani jednego telegramu zagranicznego.

2) Niektóre urzędy i agencje, nie sporządzają w dzienniku kasowym przyjętych telegramów zestawienia nadeszłych i nadanych telegramów ze znakiem Lx1 i Lx2 po myśli Dz. Urz. M. P. i T. No. 4 z 1932 r. strona 111 oraz tut. zarządzenia z dnia 9 grudnia 1932 r. No. TE. — 1062. Wobec tego wyjaśnia się, że zestawienie powyższe należy bezwzglednie co miesiąca sporządzać nawet w tym wypadku gdy w ciągu miesiąca nie było nadanych ani nadeszłych telegramów z znakiem Lx1 i Lx2.

3) W dziennikach telegramów nadanych telefonem (przez abonentów telef.) należy co miesiąca po myśli § 2 poz. 17 strona 17 przepisów X. R. 3 sporządzać zestawienie obciążenia i pokrycia na wzór sumarycznego zestawienia telefonicznych opłat abonamentowych, oraz opłat za rozmowy międzymiastowe.

4) Do ogólnej sumy opłat za nadane telegramy a opłacone gotówką należy po myśli § 2 poz. 14 strona 15 i 16 przepisów X. R. 3 dodawać sumę uzyskaną w danym miesiącu za telegramy nadane telefonem i wyprowadzać w ten sposób sumę opłat zgodną z ogólnym rachunkiem miesięcznym.

5) Przy rozmowach z rozmównicy, niektóre urzędy i agencje wypełniają kartkę zgłoszeniową i pobierają należności dopiero po uskutecznieniu połączenia zamiast zgodnie z § 25 przepisów V. Tf 4 (strona 13), zaraz przy zamówieniu rozmowy, wskutek czego zdarzają się wypadki, że rozmowa która nie doszła do skutku nie jest wpisywana do dziennika kasowego, a zwrot pobranych zgóry opłat nie jest przeprowadzony po myśl § 25 punkt h cytowanych przepisów.

W związku z tem wyjaśnia się, iż kartki zgłoszeniowe przy rozmównicy należy wypełniać natychmiast przy zgłoszeniu rozmowy, a pobrane zgóry opłaty wpisywać do dziennika kasowego. W razie niedojścia rozmowy do skutku, sposób przeprowadzenia zwrotu pobranych opłat określa dokładnie § 25 punkt h przepisów V. Tf. 4. W rubryce 13 dziennika kasowego (druk No. 1116 strona 68 przepisów V. Tf. 4) należy wyprowadzać sumę dzienną netto.

6) Do sumy miesięcznej dziennika kasowego opłat za rozmowy z rozmównicy należy po myśli §2 poz. 19 strona 19 przepisów X. R. 3 dodawać sumę opłat pobraną za rozmowy kredytowane i wyprowadzać w ten sposób ogólną sumę opłat zgodną z ogólnym rachunkiem miesięcznym.

7) Przy wypełnianiu pierwopisu nadanych telegramów należy w nagłówkų wypełniać zgodnie z nadrukiem rubryki „rodzaj" oraz „kraj" przeznaczenia telegramu, a nadto wypisywać nazwę Urzędu nadawczego.

Poleca się zatem urzędom (agencjom) wypełniać dokumenty telegraficzne i telefoniczne zgodnie z podanemi wzkazówkami, a urzędy kontrolne winne przy przeprowadzaniu kontroli zwracać na to uwagę oraz w usterkach formalnościowych oprócz odnośnych przepisów powoływać się na niniejsze zarządzenie. Równocześnie zaznacza się, że w razie dwukrotnego stwierdzenia powtarzania się tej samej usterki winni zostaną ukarani grzywną.

No. TE. 512 dnia 11. grudnia 1933 r.

141.

Ruch telefoniczny między Polską a Syrją.

Z dniem 1. grudnia b. r. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską i Syrją via Berlin — radjo Cairo.

Z polskiej strony dopuszcza się narazie: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno, w Syrji zaś: Beyrouth.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą między Polską i Syrją wynosi 105 fr. (6 fr. taksa polska + 99 fr. taksa niemiecka i radjotelefoniczna) i za każdą dalszą minutę 1/3 powyższej stawki.

Opłata za zawiadomienie w razie niedojścia do skutku rozmowy (report charge) wynosi 20 fr. (2 fr. taksa polska + 18 fr. taksa niemiecka i radjotelefoniczna).

Ruch telefoniczny z Syrją odbywa się w godzinach od 8 do 12 i od 17 do 19 według czasu środkowo europejskiego.

No. TE. 205 z dnia 1. grudnia 1933 r.

ADMINISTRACJA.

142.

Prośby o przeniesienie.

W prośbach pracowników o przeniesienie do innego urzędu winien interesowany zawsze zaznaczyć, czy w urzędzie do którego pragnie zostać przeniesiony jest zatrudniony pracownik, który do ubiegającego się o przeniesienie pozostaje w stosunku pokrewieństwa, wzgl. powinowactwa. W danym wypadku należy podać imię, nazwisko i charakter służbowy spokrewnionego lub powinowatego, jak również stopień (rodzaj) pokrewieństwa.

Zarządzenie niniejsze ma szczególniejsze znaczenie z uwagi na zwarty teren okręgu tut. Dyrekcji i stosunkowo wielką ilość wypadków bliskiego pokrewieństwa między poszczególnymi pracownikami.

Na powyższą okoliczność zwrócą Pp. Naczelnicy uwagę, uwzględniając ściśle niniejsze zarządzenie przy przedstawianiu Dyrekcji próśb pracowników o przeniesienie.

No. AP. 23 z dnia 29. listopada 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska“ Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14 **Cena 35 gr.**